

PREFAȚĂ

Nu este ușor să scrii o carte obiectivă despre Biblie. Prin natura ei, Biblia cere o reacție. Din păcate, reacțiile oamenilor au fost determinate în circumstanțe nu tocmai ideale.

Mulți dintre noi am avut de-a face cu fanatici religioși, care ne vâra pe gât pasaje disparate din Biblie cu efectul previzibil de provocare a reflexului de vomă spirituală. Acest lucru i-a făcut pe oameni să fie inoculați cu suficientă informație despre Biblie pentru a se produce neînțelegeri, dar nu suficientă pentru a asigura o înțelegere adevărată. Pe acest fond, mulți au ales să *respingă* cartea mai degrabă, decât să o *accepte*. Mulți încearcă o poziție neutră — o evită pe cât posibil.

Cu aceste lucruri în minte, m-am forțat să nu adopt acel ton de predică ce le provoacă unora greață. Am lucrat din greu pentru a explica Biblia clar, îngăduindu-i să vorbească pentru sine — să spună ce are de zis — lăsându-vă pe dumneavoastră să trageți propriile concluzii. Este posibil ca unii să mă acuze că mi-am pierdut obiectivitatea fiindcă am prezentat Biblia ca fiind adevărată. Am simțit că acesta era un risc pe care trebuia să mi-l asum, mai ales că însăși Biblia pretinde acest lucru. Să fi făcut altfel, nu ar fi fost corect față de text. De fapt, am încercat să captez spiritul povestirii pentru a o face atât interesantă cât și clară.

În al doilea rând, eram hotărât să nu diluez mesajul. Acolo unde Biblia revendică o opțiune, eu am încercat să ilustrez acea opțiune clar. Biblia este destul de directă privitor la ceea ce are de spus, și eu am decis să reflect acel adevăr evitând orice fel de ambiguitate. Pentru a fi în acord cu aceasta, am evitat confuzia de a fi corect din punct de vedere politic pe socoteala mesajului.

Ca și în cazul oricărei alte cărți, unora le va fi ușor după citirea primelor câteva pagini să decidă că 'nu este pentru mine'. Doresc să îi provoc pe cei care au această tendință, să citească întreaga carte înainte de a decide ce vor crede despre Biblie. Au fost vremuri în care și eu aș fi aruncat Biblia pe proverbiala apă a sâmbetei — dar apoi am fost provocat să mă opresc și să mă uit din nou. Și încă mă mai uit, și continui să mă minunez de această *Carte a cărților*. Există o probabilitate mare ca și dumneavoastră să faceți la fel.

Despre Biblie:

*... Și cine aude, să zică: „Vino!” și celui ce îi este sete, să vină;
cine vrea, să ia apa vieții fără plată!*

*Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta
că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga
urgiile scrise în cartea aceasta.*

*Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii,
îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din
cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.*

Apocalipsa 22:17-19

CAPITOLUL UNU

1 PROLOG

2 CLARIFICÂND LUCRURILE

3 O CARTE UNICĂ

1

PROLOG

Anul — aproximativ 33 d.Ch.

Soarele dogorea puternic în miezul zilei. Peste tot era liniște. Până și păsările refuzau să cânte în căldura toropitoare. Cleopa a lovit cu piciorul un bulgăre de noroi uscat de pe drum, a inspirat adânc și apoi a dat drumul aerului cu un oftat obosit. Cu ochii mijiți privea prin aburul ușor abia distingând următoarea creastă. La câteva mile distanță se întindea Emaus — acasă. Urma să apună Soarele peste ei. În mod normal ar fi plecat de la Ierusalim mai devreme — la urma urmei, 13 kilometri reprezentau o bună bucată de mers — dar evenimentele dimineții i-au reținut, dorind vești concrete. Emaus nu era un orașel cine știe ce, dar în acea zi părea foarte atrăgător. Oriunde, numai la Ierusalim nu, cu mulțimea gălăgioasă, cu cohortele romane, cu guvernatorul — Pilat din Pont.

Îngândurat, Cleopa a fost trezit la realitate când însoțitorul său iritat i-a pus o întrebare pentru a doua oară. Ei au discutat evenimentele ultimelor zile — evenimentele ultimilor ani — până ce părea că nu au mai rămas detalii de analizat. Cleopa era obosit, dar mai mult de atât, era confuz ca urmare a tot ce s-a întâmplat la Ierusalim. În aceste zile, părea că viața are mai multe întrebări decât răspunsuri.

Coborând de pe deal au luat curba. Atunci l-au întâlnit pe străin. Câteva ore mai târziu, în aceeași zi, în aceeași seară, când cei doi stăteau încălziți și asudați în fața prietenilor lor din Ierusalim — fiindcă acolo s-au întors grăbiți — nu puteau să-și explice modul în care li s-a alăturat străinul. La început, Cleopa credea că el a ieșit din umbra unei stânci mari, dar această părere nu se potrivea cu explicația prietenului său. Adevărul era că ei nu prea erau siguri de unde apăruse străinul. Cleopa, neconvincător, a spus că străinul 'păi, într-un fel — a apărut așa ...'. Suna ușor ridicol, potrivit-se cu afirmațiile despre căldură și stat prea mult la soare.

Dar de un lucru erau siguri. Străinul a luat acea colecție antică de cărți – Biblia – și începând cu începutul, de-a lungul orelor care au urmat, le-a explicat într-un mod în care aveau mult sens. Mesajul străinului a îndepărtat descurajarea și îndoiala

din mințile lor. Erau atât de entuziasmați de noua lor înțelegere încât s-au grăbit înapoi la Ierusalim să le spună prietenilor lor despre STRĂIN. Cumva, undeva, și ei trebuia să audă acest mesaj — mesajul pe care ei l-au auzit PE DRUMUL SPRE EMAUS.

Dar oare ce a zis STRĂINUL despre Biblie — o carte care i-a intrigat pe atâția — ce avea atât de mult sens?

Despre aceasta este cartea de față. Și pentru a o înțelege clar, vom face ceea ce a făcut și STRĂINUL — vom începe cu începutul.

2 CLARIFICÂND LUCRURILE

Când te oprești și te gândești puțin la lucrul acesta, este extrem de rezonabil – într-adevăr, pur și simplu logic – să iei câteva ore din viața ta pentru a înțelege Biblia.

La urma urmei, Biblia are lucruri profunde de spus despre viață ... și despre moarte.

Timp de secole a fost cartea cu cele mai mari vânzări. Oricine susține că este și numai puțin informat, ar trebui să dețină o înțelegere a mesajului ei de bază. Din păcate, Biblia a căzut în dizgrație, nu din cauza a ceea ce spune, ci din cauza unor oameni recunoscuți, bărbați și femei, care susțineau că urmează învățătura Bibliei, dar cu toate acestea au luat decizii dintre cele mai greșite în viață.

Uneori chiar și mesajul cărții a fost atacat, de cele mai multe ori de către oameni care aveau intenții bune, dar care nu și-au făcut timp să înțeleagă cu adevărat ce spune ea.

Dar Biblia nu s-a schimbat. Și în ciuda a ceea ce spun ipocriții și criticii, e normal să o cunoști pentru **tine însuși** —

... pentru liniștea **ta** sufletească,

... de dragul vieții și morții **tale**.

UN JOC DE RECONSTRUIRE

Din multe considerente, Biblia este ca un joc de reconstruire a unei imagini. Prin aceasta nu vreau să spun că mesajul ei este ascuns, ci faptul că pentru a înțelege Biblia așa cum este, bucățelele biblice trebuie așezate laolaltă corect. Și vom putea face acest lucru, aplicând patru principii fundamentale de învățare.

TEMELIILE

Primul principiu este unul pe care noi îl folosim tot timpul. Pentru a învăța orice concept nou, ne va ajuta să zidim de la temelii în sus — să *pornim dinspre ceea ce știm, spre ceea ce ne este necunoscut*. În cazul copiilor de grădiniță nu începi învățându-i algebră. Ci mai degrabă, vei începe cu numerele simple și *pornești de la ceva simplu spre ceva mai complex*. Dacă sari peste noțiunile de bază, chiar și algebra rudimentară va fi dincolo de capacitatea ta de înțelegere. Același lucru este valabil și în cazul Bibliei. Dacă neglijezi elementele fundamentale, înțelegerea ta privind învățătura Bibliei va include niște idei ciudate, ca rezultat al confuziei ce s-a creat privitor la mesajul ei — rezultatul reconstruirii va reflecta o imagine incorectă. În această carte noi începem cu lucrurile de bază și vom progresa în fiecare capitol, zidind pe învățătura dobândită anterior.

SFOARA PENTRU HAINE

Al doilea principiu este important în mod special când se studiază istorie sau se citește o povestire. Redus la esențe principiul este următorul — *începe cu începutul și continuă secvențial, până ajungi la capăt*. Lucrul acesta poate părea logic, dar mulți tind să citească Biblia pe bucățele, și nu au răbdare suficientă să facă legătura între acele bucățele. În această carte noi vom trata evenimente cheie, legându-le între ele în succesiune logică — cum ar fi întinsul hainelor pe o sfoară pentru rufe. De vreme ce această privire de ansamblu este departe de a fi completă, așteptați-vă la spații goale pe sfoară. Dacă doriți, golurile pot fi umplute mai târziu, după ce ați dobândit imaginea de ansamblu.

Deși această sfoară pentru haine nu poate include fiecare povestire, evenimentele pe care le vom studia se vor lega unele de celelalte, rezultând un mesaj unic, continuu. Dacă ești un cititor obișnuit, după ce vei termina această carte, Biblia va avea sens pentru tine într-un mod remarcabil. Dacă crezi în ea sau nu, depinde în totalitate de tine. Eu sper din toată inima că vei crede, dar este decizia ta. Rolul meu este să te ajut să o înțelegi clar.

MURĂTURI ȘI MARMELADĂ

Al treilea principiu este de o importanță vitală. *Nu amesteca subiectele — ocupă-te de o singură temă o dată*.

Biblia abordează multe subiecte diferite. Poate fi comparată cu o carte de bucate cu rețetele ei multe și diverse. În mod tradițional, Biblia a fost împărțită pe subiecte, cum ar fi: Dumnezeu, Îngerii, Omul și Profețiile. Intenția era să se confere o mai bună înțelegere, dar trebuie să avem grijă. Unii oameni, găsind anumite asemănări între subiecte, încearcă să combine ideile, lucru ce deseori are ca rezultat distorsionarea mesajului original.

Este ca și cum ai sări de la o rețetă de murături la una de marmeladă, fiindcă amândouă încep cu litera “m”. Dacă începi să pregătești murături și închei folosind rețeta de la marmeladă, vei fierbe murăturile până se îngroașă. Chiar dacă amândouă încep cu litera “m”, combinate rezultă o mâncare extrem de ciudată!

În Biblie, dacă sari de la un subiect la altul, chiar și neintenționat, rezultatul final va fi confuzia – imaginea reconstruită va fi dată peste cap. Pentru a evita un astfel de haos al cunoștințelor despre Biblie, noi vom dezbate o singură temă.

ACCENT MAJOR PE PUNCTELE MAJORE

Acest ultim principiu — *accent major pe punctele majore* — ar trebui aplicat în orice situație în care trebuie să înveți ceva al cărui conținut nu îți este familiar. Ideea este să înveți punctele majore mai întâi.

Biblia tratează o gamă incredibil de mare de subiecte, dar nu toate au aceeași importanță. În această carte ne vom concentra asupra unei teme majore — cea mai importantă din Biblie. Odată ce o înțelegi, pentru tine Biblia va avea un înțeles simplu, dar profund.

Amestecarea diverselor subiecte este una dintre cauzele ce contribuie la faptul că există atâtea biserici, religii și culte diferite, care până la un punct numesc Biblia cartea lor. Marmelada s-a amestecat cu murăturile. Rezultatul reconstruirii este o imagine amestecată. În anumite cazuri, confuzia este minoră, în alte situații, confuzia a avut efecte catastrofale.

3 O CARTE UNICĂ

Nu există nici o îndoială; Biblia este o carte unică. De fapt, este o colecție de cărți, șazeci și șase în total. Un autor, scriind despre unicitatea Bibliei, a prezentat-o astfel:

Iată o carte:

1. *scrisă pe un interval de timp de 1500 de ani;*
2. *scrisă în timpul a peste 40 de generații;*
3. *scrisă de către peste 40 de scriitori diferiți, provenind din toate păturile sociale – regi, țărani, filozofi, pescari, poeți, politicieni, cărturari, etc.;*

Moise, lider politic, educat în universitățile Egiptului

Petru, pescar

Amos, cioban

Iosua, general de armată

Neemia, paharnic

Daniel, prim-ministru

Luca, medic

Solomon, rege

Matei, vameș

Pavel, rabin

4. *scrisă în locuri diferite:*

Moise scrie în pustie

Ieremia în temniță

Daniel pe coasta unui deal și într-un palat

Pavel între zidurile închisorii

Luca în timp ce călătorea

Ioan exilat pe insula Patmos

Alții în condițiile aspre ale expedițiilor militare

5. *scrisă în timpuri diferite:*

David scrie în vremuri de război

Solomon în timp de pace

6. *scrisă în diferite stări sufletești:*

unii au scris pe culmile bucuriei, alții din

adâncul necazului și al disperării

7. *scrisă pe trei continente:*

Asia, Africa și Europa

8. *scrisă în trei limbi diferite:*

Ebraica ..., Aramaica ... și Greaca ...

9. *Subiectul ei include sute de probleme controversate. Scriitorii Scripturii au vorbit în armonie și continuitate de la Geneză până la Apocalipsa. Există o singură istorie în desfășurare...*¹

La această istorie în desfășurare vrem să ne uităm noi — simplu și fără un jargon teologic. De departe, cel mai deosebit lucru despre Biblie este că ea susține că ar fi cuvintele lui Dumnezeu Însuși.

INSUFLATĂ DE DUMNEZEU

Deseori menționată ca Scriptura, Biblia afirmă că...

Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu ... 2 Timotei 3:16

Întregul concept că Dumnezeu a *insuflat* Scripturile necesită un studiu în sine. În același mod în care omul expiră, iar acea suflare vine din cea mai lăuntrică ființă, tot așa întreaga Scriptură trebuie privită ca rezultat al acțiunii lui Dumnezeu Însuși. Dumnezeu și cuvintele Lui sunt inseparabile, ceea ce reprezintă un motiv pentru care Biblia este deseori amintită sub numele de *Cuvântul lui Dumnezeu*.

PROFEȚI

Simplificat foarte mult, acest lucru poate fi privit din următoarea perspectivă. Dumnezeu le-a spus oamenilor ce dorește să fie înregistrat și acei oameni au scris acele lucruri. Majoritatea acestor oameni au fost numiți *profeți*, sau *prooroci*.

După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci...

Evrei 1:1

Azi, noi ne gândim la profeți ca la cineva care prezice viitorul, dar în vremurile biblice, profetul era un mesager care transmitea oamenilor cuvintele lui Dumnezeu. Uneori mesajul avea de a face cu evenimente viitoare, dar mult mai des avea de a face cu trăirea zilnică.

Dumnezeu i-a călăuzit pe profeți astfel încât ceea ce a fost scris era exact ceea ce dorea El să fie scris. În același timp, Dumnezeu a îngăduit scriitorului uman să înregistreze *cuvântul Lui* – *Cuvântul lui Dumnezeu* – în stilul său unic, dar fără greșeli. Acești oameni nu aveau libertatea să adauge gândurile proprii la mesaj; și acest mesaj nu era ceva inventat de ei înșiși.

... să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nici o prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați...

2 Petru 1:20,21

Dumnezeu nu Și-a pus sigiliul pe o lucrare literară ce a luat naștere prin efort uman. Expresia *mânați* mai este folosită și în altă parte în Scriptură, când se vorbește despre transportarea slăbănogului.² În același mod în care un om handicapat nu poate merge prin puterile sale, nici profeții nu au scris Scriptura din propria înclinație. Biblia este foarte clară când vorbește despre lucrul acesta — ea este mesajul *lui Dumnezeu* de la început la sfârșit.

ACURATEȚE EXTREMĂ

Profeții au scris cuvintele lui Dumnezeu pe un pergament, de obicei reprezentat de o piele de animal sau de hârtie făcută din fibre vegetale. Originalele au fost numite *autografe*.

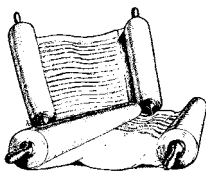
De vreme ce autografele aveau o perioadă scurtă de viață, au fost făcute copii ale pergamentelor. Dar ce copii! Și toate de mână! Faptul că scriitorii erau conștienți că ceea ce scriau era Cuvântul venit de la Dumnezeu Însuși, a rezultat în cea mai remarcabilă muncă de fotocopiare făcută vreodată. La scrierea textului în limba ebraică ...

*Ei au folosit orice metodă de siguranță imaginabilă, indiferent de cât era ea de greoaie sau de laborioasă, pentru a asigura transmisia exactă a textului. Erau numărate literele dintr-o carte și era dată litera din mijlocul cărții. La fel se întâmpla și cu cuvintele, din nou cuvântul din mijloc fiind marcat.*³

Acest lucru era făcut atât cu copia cât și cu autograful original pentru a exista siguranța că ele sunt la fel.

Acești scribi erau atât de exacti în transcrierea lor încât, atunci când s-au găsit Pergamentele de la Marea Moartă (scrise în 100 î.Ch.), și au fost comparate cu manuscrisele rezultând în urma copierii și recopierii de-a lungul secolelor, după 1000 de ani (900 d.Ch.), nu existau diferențe semnificative în text.⁴

Pergamentele de
la Marea Moartă

100 î.Ch.

Cel mai vechi manuscris
cunoscut înainte

900 d.Ch.

← practic nici o
schimbare în 1000 de
ani de copiere →

Josephus, un istoric evreu din primul secol î.Ch., a rezumat acest lucru pentru poporul sau atunci când a afirmat ... *fermitatea cu care noi am crezut în acele cărți ale națiunii noastre, este evidentă prin ceea ce facem; fiindcă de-a lungul atâtor secole trecute deja, nimeni nu a fost suficient de curajos fie să adauge ceva la ele sau să scoată ceva din ele, fie să facă vreo schimbare în ele; ci le vine în mod natural tuturor iudeilor ... să prețuiască acele cărți ... divine.*⁵

Acești oameni erau convinși în totalitate că a altera textul însemna să îți creezi probleme cu Dumnezeu. Noi avem motive bune să credem că ceea ce avem azi este practic la fel cu ceea ce au scris profeții.

Cu adevărat, Biblia este o carte unică la orice standard ar fi comparată ea. Nu este de mirare că Biblia este ... *cea mai citată, cea mai publicată, cea mai tradusă și cea mai influentă carte din istoria omenirii.*⁶

VECHIUL ȘI NOUL TESTAMENT

Când începem să navigăm prin Biblie, este posibil să ne fie de ajutor să știm că Scripturile sunt împărțite în două secțiuni majore — *Vechiul și Noul Testament*. Din punct de vedere istoric, *Vechiul Testament* mai este subdivizat în două⁷ categorii:

1. Legea lui Moise (uneori amintită și sub denumirea de *Tora, Cărțile lui Moise, sau Legea*)
2. Proorocii (mai târziu, o a treia secțiune numită *Scrierile*, a fost delimitată ca sub-diviziune a Proorocilor.)

În Scripturi, expresia, "*Legea și Proorocii*", este un mod de referire la Vechiul Testament ca întreg — o parte care cuprinde aproximativ două treimi ale Bibliei. Treimea rămasă este desemnată ca *Noul Testament*.

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

A-ți aminti modul în care se împarte Biblia nu este ceva vital. Lucrul important de ținut minte este că Biblia susține că este Cuvântul lui Dumnezeu — mesajul Lui către omenire. Ni se spune că în paginile ei putem să Îl cunoaștem pe Dumnezeu. O astfel de afirmație ar trebui să facă și cea mai indiferentă persoană să se oprească și să vadă ce are de spus această carte.

Cuvântul Tău, Doamne, dăinuiește în veci în ceruri. Psalmi 119:89

CAPITOLUL Doi

1 LA ÎNCEPUT DUMNEZEU ...

2 ÎNGERI, OȘTIRI ȘI STELE

1 LA ÎNCEPUT DUMNEZEU ...

Biblia începe cu trei cuvinte foarte profunde:

La început, Dumnezeu ...

Geneza 1:1

Nu există nici un argument la început cum că Dumnezeu există — se subînțelege că există. Dumnezeu pur și simplu este.

VEȘNIC

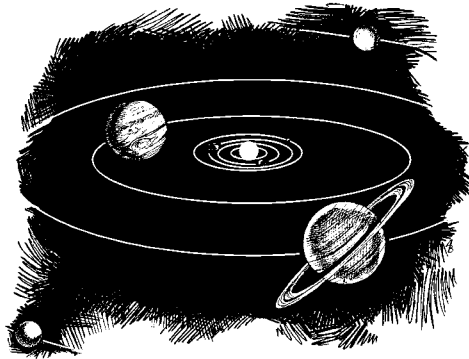
Dumnezeu a fost *acolo* dintotdeauna. Dumnezeu a existat înaintea plantelor, animalelor și a oamenilor, înainte de existența Pământului și a Universului. El nu a avut un început și El nu va avea nici sfârșit. Dumnezeu a fost întotdeauna și va fi întotdeauna. Biblia spune că a existat din veșnicie în veșnicie. Dumnezeu este veșnic.

Înainte ca să se fi născut munții, și înainte ca să se fi făcut pământul ..., din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu!

Psalmi 90:2

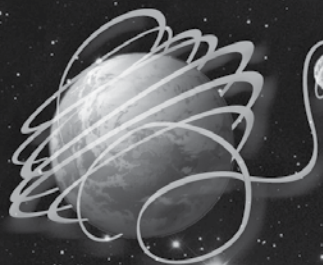
Conceptul unui Dumnezeu veșnic este greu de înțeles pentru noi. Este așa de tulburător pentru intelectul nostru încât deseori noi îl clasificăm în creierul nostru sub categoria *imposibil*. Dar există ilustrații să ne ajute în înțelegere. De exemplu, putem să comparăm veșnicia cu Cosmosul.

Majoritatea dintre noi putem să ne închipuim sistemul solar — Soarele și planetele care orbitează în jurul lui. Noi știm că este departe, dar sateliții au făcut ca punctele cele mai îndepărtate să fie tangibile. Dar mergeți un pas mai departe și

încercați să măsurați Universul. Dacă ar fi să ne urcăm într-o navă spațială și am călători cu viteza luminii, am încercui Pământul *de șapte ori într-o secundă!* V-a plăcut sejurul? A fost puțin cam repede, nu-i așa? Dacă ne-am îndrepta în spațiu cu aceeași viteză, am trece de Lună în două secunde, de planeta Marte în patru minute și de Pluto în cinci ore. Din acel punct încolo ne găsim în galaxia noastră — CALEA LACTEE.

Cu viteza
luminii înconjuri
Pământul de
șapte ori într-o
secundă ...

... treci de Lună în
două secunde ...

de Marte în patru
minute ...

... și de Pluto
în cinci ore..

Cu viteza luminii, vei atinge cea mai
apropiată stea în 4.3 ani, ceea ce
înseamnă că în fiecare secundă a acelor
ani călătorești 186.000 de mile sau
300.000 de kilometri — o distanță totală
echivalentă cu 25.284.000.000 mile
sau 40.682.300.000.000 kilometri.

Steaua noastră, Soarele, este aproape de
marginea galaxiei Calea Lactee. Întregul
nostru sistem solar împreună cu planetele
ce orbitează în jurul Soarelui ar putea să
încapă în această pătrățică

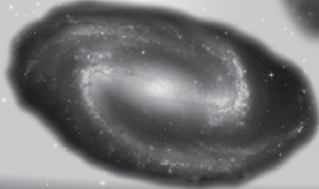
Galaxia Calea Lactee¹

Fâșia de stele pe care o vezi pe cerul nopții face parte din gigantica familie de stele numită galaxia Calea Lactee. Călătorind cu viteza luminii, ar fi nevoie de 100.000 de ani pentru a o traversa dintr-o parte în cealaltă. Există un număr de aproximativ 100 de miliarde de galaxii în Univers, multe dintre ele cuprinzând miliarde de stele. Galaxiile se găsesc în roiuri și super-roiuri. Există aproximativ 20 de galaxii în grupul nostru, și mii de galaxii în super-roii nostri.

Vrei o stea care să îți poarte numele?²

Pe baza populației din prezent a Pământului, ai putea avea 16 galaxii care să fie numite după tine. Aceasta înseamnă că miliarde de stele ți-ar putea purta numele!

Cu viteza luminii vei atinge cea mai apropiată galaxie în 2.000.000 de ani ...

Și ajuns aici, abia ai început călătoria ta prin Univers.

... și cea mai apropiată grupare de galaxii în 20.000.000 de ani.

Da, conceptul de Dumnezeu veșnic este greu de priceput, dar la fel este și dimensiunea Universului. Amândouă sunt copleșitoare pentru mintea noastră, cu toate acestea amândouă sunt reale. Biblia pune accentul pe acest lucru. Existența veșnică a lui Dumnezeu este o parte atât de inerentă a naturii Lui, încât Biblia face referință la ea ca un nume al Lui ...

... *Numele Domnului, Dumnezeului celui veșnic.* Geneza 21:33

MULTE NUME

Dumnezeu are multe nume sau titluri, fiecare dintre acestea declarând ceva despre caracterul Lui. Noi ne vom uita la trei:

1) EU SUNT

Dumnezeu a zis ...: "Eu sunt Cel ce sunt." Vei răspunde ... astfel:

"Cel ce se numește 'Eu sunt', m-a trimis la voi." Exodul 3:14

Cea mai bună explicație pe care o poate da cineva la această afirmație ar fi următoarea: *EU SUNT Cel care este sau EU SUNT cel ce există prin sine însuși*. Dumnezeu există prin propria Sa putere.

Noi avem nevoie de mâncare, apă, aer, somn, lumină — o cantitate nelimitată de elemente esențiale vieții — dar nu și Dumnezeu. El nu are nevoie de nimic, de absolut nimic! El este *Cel ce există prin sine însuși*, Cel ce a spus *EU SUNT*.

2) DOMN

Titlul *EU SUNT* nu este foarte des folosit în Biblie fiindcă înțelesul lui este inclus în cuvântul DOMN.

Nici unul nu este ca Tine, Doamne! Mare ești Tu, și mare este Numele Tău prin puterea Ta. Ieremia 10:6

Numele de DOMN nu scoate în evidență doar starea de existență veșnică prin Sine Însuși a lui Dumnezeu, ci ne concentrează atenția și asupra poziției Lui — o poziție mai înaltă decât a tuturor celorlalți. El este DOMN al domnilor.

3) CEL PREA ÎNALT

Acest nume se leagă de numele DOMN accentuând rolul de stăpânitor suprem al lui Dumnezeu.

*Ca să știe că numai Tu, al cărui Nume este Domnul, Tu ești
Cel Prea Înalt pe tot pământul.*

Psalmi 83:18

În același mod în care imperiile antice aveau conducători sau suverani ce domneau peste ținuturile lor, și Dumnezeu este Împărat al Universului, Dumnezeul Prea Înalt.

Până și numai cuvântul *Dumnezeu* accentuează poziția Lui ca stăpânitor suprem. Cuvântul *Dumnezeu* înseamnă: *cel tare, conducător puternic, divinitate supremă.*

Conceptul care Îl prezintă pe Dumnezeu ca împărat, e posibil să sugereze o imagine a unui om bătrân așezat pe un tron de aur plutind undeva în stratosferă. Scriptura nu Îl descrie nicăieri pe Dumnezeu ca om bătrân, dar face referință la tronul lui Dumnezeu — nu unul ascuns într-un nor — ci mai degrabă într-un *templu sfânt* ce se găsește în Cer.

*Domnul este în Templul Lui cel sfânt, Domnul Își are scaunul de
domnie în ceruri. Ochii Lui privesc, și pleoapele Lui cercetează
pe fiii oamenilor.*

Psalmi 11:4

Dumnezeu domnește din Cer. Nu știm multe despre acest loc numit Cer, dar puținul pe care îl știm este de ordinul incredibilului. Mai târziu vom discuta în detaliu despre acest lucru, dar deocamdată este suficient să știm că Dumnezeu este Stăpânul suprem.

UN SINGUR DUMNEZEU

Termenul *Cel Prea Înalt* vorbește despre locul unic pe care Îl are Dumnezeu în Univers. Nu este nimeni altul ca El. El este singurul, DOMN suveran peste toate.

*Eu sînt Domnul, și nu mai este altul, afară de Mine nu este
Dumnezeu.*

Isaia 45:5

*Înainte de Mine n-a fost făcut nici un Dumnezeu, și după
Mine nu va fi.*

Isaia 43:10

Nu există o ierarhie a dumnezeilor, cu un Dumnezeu mare în frunte. Nu există alți dumnezei, nici existenți prin ei înșiși, nici creați.

*Așa vorbește Domnul . . . : 'Eu sînt Cel dintâi și Cel de pe urmă,
și afară de Mine, nu este alt Dumnezeu.'*

Isaia 44:6

Biblia accentuează — există un singur Dumnezeu.

UN DUH

Înainte să încheiem acest subiect, mai trebuie să înțelegem un ultim lucru, Biblia ne spune că Dumnezeu este invizibil fiindcă El este duh.

Dumnezeu este Duh...

Ioan 4:24

Nu poți vedea un duh fiindcă acesta nu are carne și oase, așa cum avem noi. Dar, numai fiindcă nu poți să vezi o anumită persoană, nu înseamnă că acea persoană este mai puțin reală.

Gândește-te la funeraliile unui prieten de-al tău care a murit. Dacă coșciugul era descoperit, poate te-ai uitat la cel mort. Trupul era acolo, dar unde era prietenul tău? El nu mai era; sufletul prietenului tău nu mai era prezent. Atunci când ne uităm la cineva, vedem doar casa acelei persoane, corpul omenesc — nu vedem adevărata persoană, sufletul.

Vom vedea că Biblia specifică în multe feluri faptul că sufletul omului începe să existe la un moment dat în timp și apoi trăiește veșnic. Dar Dumnezeu este diferit; El nu a avut un început la un moment dat și nu va înceta să existe niciodată. El este singurul duh veșnic, trăind din veșnicia trecută până în veșnicia viitoare.

Dumnezeu:

El este un **duh**.

El este **veșnic**.

El este Cel ce a spus *Eu Sunt* — Cel ce există prin Sine Însuși.

El este ***Dumnezeul Prea Înalt***, Stăpânitorul Suprem peste toate.

El este **singurul Dumnezeu**.

Și așa a fost — *la început...*

2 ÎNGERI, OȘTIRI ȘI STELE

Primul act de creație al lui Dumnezeu este răsfiat pe paginile Bibliei. Poți aduna suficiente informații pentru a răspunde la întrebări simple, dar cam atât ar fi tot. Biblia nu a fost scrisă pentru a satisface curiozitatea nesfârșită a omului. Ea furnizează informații de bază privitoare la anumite evenimente dar când este vorba de detalii în plus, paginile ei amuțesc. Acesta ar fi și cazul subiectului privind duhurile.

NUME

Biblia desemnează duhurile cu mai multe nume diferite — la singular sau la plural. Noi le numim deseori îngeri, dar Biblia folosește mulți termeni pentru a-i defini: heruvimi, serafimi, îngeri, arhangheli, stele ale dimineții — și lista poate continua. Ca grup sunt desemnați cu nume cum ar fi oștiri sau *stele.

* A nu se confunda cu stelele de pe cerul nopții. Contextul clarifică înțelesul real al cuvintelor.

Oștirea cerurilor se închină înaintea Ta.

Neemia 9:6

Este posibil ca toți să aibă nume personale, dar numai câteva sunt menționate, cum ar fi Gavril sau Mihail.

INVIZIBILI, FĂRĂ NUMĂR

Ca și în cazul lui Dumnezeu, duhurile sunt invizibile, fără trupuri de carne și sânge cum avem noi. Deși noi nu le putem vedea, probabil că sunt peste tot. Când Biblia vorbește despre numărul îngerilor, ea folosește în scrierile originale un cuvânt care înseamnă 'fără număr'. Cu alte cuvinte sunt atâția îngeri încât nu are nici un rost să te apuci să-i numeri.

Descrierea folosită pentru a-i delimita numeric numai pe cei care înconjoară tronul lui Dumnezeu sugerează un număr de neînchipuit.

M-am uitat, și împrejurul scaunului de domnie... am auzit glasul multor îngeri. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii.

Apocalipsa 5:11

SLUJITORI

Ființele angelice au fost create să Îl slujească pe Dumnezeu și să fie pe placul Lui. Ele sunt numite duhuri slujitoare.

Binecuvântați pe Domnul, îngerii Lui, care sunteți tari în putere, care împliniți poruncile Lui, și care ascultați de glasul cuvântului Lui. Binecuvântați pe Domnul, toate oștirile Lui, robii Lui, care faceți voia Lui!

Psalmi 103:20,21

Nu sînt oare toți [îngerii] duhuri slujitoare trimese să îndeplinească o slujbă...?

Evrei 1:14

Cuvântul *înger* este derivat din cuvântul grecesc care înseamnă *mesager* sau *slujitor*. Fiindcă Dumnezeu este Cel ce i-a creat, ei Îi aparțin Lui și trebuie să facă tot ce le cere Dumnezeu să facă.

CREATOR-PROPRIETAR

Conceptul creatorului care este și proprietarul și-a pierdut greutatea în economia noastră industrializată și orientată spre bani. Îmi amintesc că treceam printr-un așezământ tribal din Papua Noua Guinee. În cazul fiecărui obiect despre care întrebam: - *“A cui vâslă este aceasta? A cui canoe este aceasta?”* — reușeam să obțin un răspuns care desemna un proprietar. Când m-am interesat de modul în care își dădeau seama cine este proprietarul, ei mă priveau neîncredători. *“Păi, proprietarul este cel care l-a făcut!”* Legătura creator-proprietar era foarte puternică. Când i-am întrebat dacă este vreo problemă dacă rup o vâslă, ei au fost la fel de convingători că nu ar fi o idee foarte bună — decât dacă vreau să am probleme cu creatorul-proprietar. Mergând mai departe, am întrebat dacă era acceptabil ca proprietarul să rupă o vâslă. Ei au răspuns printr-o ridicare din umeri și au încuviințat: *“Nu e problemă dacă proprietarul o rupe — el a făcut-o.”*

Dumnezeu a creat îngerii, de aceea nu este deplasat ca ei să fie considerați proprietatea Sa. Și de vreme ce ei îi aparțin, ei trebuie să îi împlinească poruncile — ca slujitori și ca mesageri. Aceasta nu este o formă antică de servilitate. Nu există aici referiri la legături forțate. Îngerii nu puteau avea un creator-proprietar mai bun.

INTELECT ȘI PUTERE EXTRAORDINARE

Pentru a duce la bun sfârșit poruncile Sale, Dumnezeu i-a creat pe îngeri cu inteligență și putere mare. Unele dintre ființele acestea angelice au capacități mai mari decât altele. Îngerii au fost creați ființe perfecte, fără nimic rău în ei. Dar ei nu erau nici roboți; fiecare dintre ei având o voință ce îi dădea posibilitatea de a alege.³

ASEMĂNĂTORI DAR DIFERIȚI

Îngerii au anumite asemănări cu omul, deși omul nu este nici pe departe atât de puternic sau de inteligent. Biblia spune că Dumnezeu a făcut omul...

...cu puțin mai pe jos decât Dumnezeu [sau îngeri]...*

Psalmi 8:5

*Limba ebraică este neclară în ceea ce privește acest cuvânt, și el poate să însemne Dumnezeu sau îngeri. Dar este vorba cu siguranță despre o ființă cerească superioară.

Cu toate că există asemănări, îngerii sunt diferiți de oameni. Ei nu mor niciodată.⁴ Ei nici nu se căsătoresc și nici nu se reproduc.⁵ Deși în mod normal sunt nevăzuți, ei se arată cu ocazia anumitor misiuni. Când vorbesc cu omul, limba pe care o folosesc este înțeleasă de ascultător.

HERUVIMUL PUS-DEOPARTE

Cel mai puternic, cel mai inteligent și cel mai frumos duh ce a fost creat vreodată este un heruvim. Numele lui se traduce cu *Lucifer*⁶, care înseamnă *cel care strălucește* sau *steaua dimineții*.

... *Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor!*

Isaia 14:12

Despre Lucifer se vorbește ca despre un heruvim *uns*. Înțelesul cuvântului uns își are originile în ritualul antic de turnare a untdelemnului peste cineva sau ceva, pentru a-l pune deoparte pentru Dumnezeu în vederea unei însărcinări speciale. Acest act era considerat sfânt și nu putea fi luat ușor.

Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu ... Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, când ai fost făcut ...

Ezechiel 28:14,15

Se pare că responsabilitatea pe care o avea Lucifer îl ținea în prezența lui Dumnezeu tot timpul. Poate că el îi reprezenta într-un anumit fel pe toți ceilalți îngeri și îi conducea în închinarea și lauda adusă creatorului-proprietar al lor. Mai târziu vom învăța mai multe despre acest heruvim uns.

ÎNCHINARE

Cuvântul *închinare* vine dintr-un cuvânt ebraic care însemna *să te pleci cu teamă reverențioasă și adorare plină de uimire*. Biblia spune că toți îngerii se închinau lui Dumnezeu.

Tu dai viață tuturor acestor lucruri, și oștirea cerurilor se închină înaintea Ta.

Neemia 9:6

Lucrul acesta este cel puțin normal de vreme ce Dumnezeu este Împăratul Suveran, și este îndreptățit să I se declare valoarea. În contrast, dacă eu mă laud cu faptele unui prieten de-al meu, oricine s-ar putea îndoi că prietenul meu merită sau nu lauda pe care i-o atribui. Dar Biblia spune că Dumnezeu este vrednic de toată slava.

*Vrednic ești Doamne și Dumnezeuul nostru, să primești slava,
cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile, și prin voia
Ta stau în ființă și au fost făcute!*

Apocalipsa 4:11

Căci Tu ești mare, și faci minuni, numai Tu ești Dumnezeu.

Psalmi 86:10

TOȚI ÎNGERII SUNT MARTORI LA CREAȚIE

Actul de creație al lui Dumnezeu a început. Acum, în timp ce multitudinea de îngeri privește și se bucură, Dumnezeu a început următoarea Lui operă de artă.

Pânza lui: Universul.

Tema lui: întregul Pământ.

“Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere. Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el? Pe ce sunt sprijinite temeliile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului, atunci când stelele dimineții [sau duhurile] izbucneau în cântări de bucurie, și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?”

Iov 38:4-7
